

DISSABTE SANT - 2018

Catedral de Vic, 31-3-2018

El Dissabte Sant és el dia de l'Esperança. En aquest dia l'Església resta immòbil prop del sepulcre on reposa el seu Espòs. L'Església, però, està en la pau. Tota l'Església està expectant esperant l'anunci de la Nova Pasqua: Crist ha vençut la mort! Crist ha ressuscitat!

Per a la litúrgia occidental —la nostra— el Dissabte Sant és el dia del *shabat*, del descans de Déu, dia de dejuni i silenci, com el silenci de la Creació i de l'Encarnació. És el silenci abans de la creació, abans que Déu creés totes les coses visibles i invisibles del no-res. I el silenci que la litúrgia aplica als moments abans de l'Encarnació: *Mentre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit tocava la meitat de la seva carrera, la vostra paraula totpoderosa, deixant els trons reials, es llançà des del cel, com un guerrer decidit* (Sv 18,14-15). Sempre el silenci precedeix els moments cabdals de la història de la salvació, també ara en el moment de la creació nova en Jesucrist, ressuscitat d'entre els morts. És el silenci expectant abans de la resurrecció del sepulcre del qui ha mort en la creu el Divendres Sant. Per això l'Església en el seu silenci viu un dia «an-eucarístic», sense eucaristia, però no sense litúrgia, com la que ara estem celebrant nosaltres, amb la Litúrgia de les Hores. També és el dia de la soledat de Maria, de l'Església i dels cristians. Dia que dona també sentit a les nits obagues dels qui cerquen el Senyor amb tot el seu amor i viuen l'experiència de la foscor de la fe. El do dels qui són cridats a una més íntima relació amb Déu. Aquella experiència que sant Joan de la Creu expressava en el *Càntico espiritual*: «¿Adónde te escondiste, / Amado, y me dejaste con gemido? / Como el ciervo huiste, / habiéndome herido; / salí tras ti clamando y eras ido.» El Senyor en el misteri de la seva mort s'ha amagat i els nostres ulls no el poden veure.

La litúrgia oriental, per la seva banda, no veu la mort del Senyor com una passivitat, sinó com un triomf. El cos del Senyor resta en el sepulcre, però el *Logos* baixa a anunciar la redempció als qui estan en el *sheol*, el regne dels morts. És el que hem escoltat en la segona lectura de l'Ofici de Lectura d'aquest dia sant. Crist anuncia als nostres primers pares la redempció.

Aquest dos enfocaments són complementaris i ens ajuden a viure el Dissabte Sant com a dia central del Tríduum Pasqual, entre el Divendres Sant i el Diumenge de Pasqua.

Visquem el Dissabte Sant en el silenci i el dejuni; que la nostra pregària unida a Crist, que reposa entre els morts, tingui presents tots els qui viuen en la desesperança i la soledat. Preguem pels catecúmens i els infants que en la Nit de Pasqua seran incorporats pel baptisme a l'Església. Preguem per tots els homes perquè la sang de Crist, que encara amara la seva creu, no sigui en va. Que tots puguem reconèixer que Déu és el nostre Pare i, en ell, tots som germans. Així sigui.